

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XVI. évfolyam 4. szám 2006. december 20.

EMLÉKEZTETŐ

az Iskolatanács 2006. december 12-i üléséről

Jelen voltak:

Osztály:	Szülők:	Diákok:
NEON	Somogyi Andrea	–
Poligon	–	–
ADSL	–	Pivarnyik Balázs
TiBor	–	Filák Szilvi
GamMa	–	Csákány Dorottya
Non-stop	–	Pintér Kristóf
ALL-GO	Roder Tünde	–
euFóriA	D. Barabás Mária	–
e-GYIK	–	–
KARMA	Ihász Dezső	Ihász Dezső
(P)Olympos	Andrasev Brigi	–
M&Ms	–	Krudy Norbert
JaM	–	–
NeveNincs	–	–
ALfonZOO	Sipos Anna	Balogh Dávid
Kabaré	–	Benedek István
AzBest	–	–
MarcoPoli	–	–
First Class	–	–
Tour-mix	–	–
Tanerők:	Adorján András, Molnár Lajos, Szász Kata	
Vendégek:	Bukta Emese, Csendes Márk (NEON), Igaz Eszter (Neve-nincs), Szekeres András (ALfonZOO)	

Napirend

1. Az IB működésének módosítása

Az IT az alábbi módosított szöveget, illetve kiegészítést fogadta el:

Ellenjegyzés:

A pedagógiai vezető az Iskolabíróság által hozott első vagy másodfokú döntését – amely jogerőre emelkedik – köteles ellenjegyezni mint olyan határozatot, amely felfüggesztett kizárás vagy kizárás, *illetve azt kilátásba helyező ítélettel végződik*. Az aláírási kötelezettség arra az esetre nem vonatkozik, ha az iskola pedagógiai vezetője olyan súlyos szabálytalanságot észlel, amely a Magyar Köztársaság Alkotmányába és törvényeibe ütközik. Ekkor jogosult az ellenjegyzés megtagadására és a bíróság új eljárásra való utasítására az elsőfokú tárgyalás újbóli kiírásával. A pedagógiai vezető érintettsége esetén az ügyvezető koordinátor jár el a fentiek értelmében.

A pedagógiai vezető ellenjegyzési joga/kötelme

Az Iskolabíróság határozata alatt a bírósági SZMSZ megfelelő mondata szerepel, tartalmilag nagyjából a következő: A határozat nem ütközik a Magyar Köztársaság Alkotmányába vagy más jogszabályba. (A pontos szöveg a bírósági SZMSZ-ből idézendő.)

Kiegészítő ajánlás az IB-nek:

Az Iskolabíróság nagyon alaposan fontolja meg, ha büntetésként felvetődik a kizárás lehetősége, hogy hoz-e ilyen tartalmú határozatot.

Amennyiben a ítélezők kilátásba helyezik a kizárást olyan esetben, ha valaki nem teljesíti a kiszabott büntetést, akkor se legyen automatikus a végrehajtás; előzze meg egy újabb tárgyalás, ahol a bírák – új körülményeket is figyelembe véve akár – mérlegelik a korábban meghozott döntés érvényességét.

2. Bukta Emese előterjesztése, amelyet kb. 30 iskola-polgár támogatott aláírásával

Emese azt vetette föl, hogy a 0. évesek is kapjanak bérletet a jövőben. Érvek és ellenérvek csaptak össze, végül arra kérte Lajos Emesét, hogy az aláírók gyűjtsék össze írásban indokaikat, és terjesszék elő javaslatukat akár a Huhogásnak, akár a Koordinációs Bizottmánynak, akár a Szakmai Bizottmánynak. Majd akkor fog az IT arról dönteni, hogy szakmai-pedagógiai kérdésnek minősíti-e a beadványt vagy sem.

3. Beszámoló a korábbi IT-n felmerült ügyek, esetek utóéletéről

12 ügyet vetettek föl az IT-tagok egy korábbi ülésen, amelyekre magyarázatokat, feleleteket vártak tanároktól, testületektől. A tucatnyi probléma közül a következő válaszokat fogadta el az IT.

a) Felvetés: A 18. életévét betöltő személyek dohányzókártyája lassan készül el, olykor heteket is igénybe vesz.

A titkárság válasza: A közelmúltban személyi változás történt a titkárságon, most Dia intézi a dohányzókártyákat. Szerinte, ha Lajos elérhető és rá tud tekinteni a kártyákra, nincs akadálya, hogy két napon belül megkapják az érintettek őket.

b) Felvetés: A késésért dupla büntetés jár, mikor összeadódás után igazolatlan óraként is megjelenik.

Válasz: Az alábbi döntés 2006. szeptember 1-jén lépett életbe.

Az igazolatlan késések percai összeadódnak, s ha eléri egy tanóra idejét, akkor átváltódnak igazolatlan órára. (...) Negyedévente a szülők írásban értesítést kapnak a késések, az igazolt és igazolatlan órák számáról. Az osztályfőnökök számon tartják az osztálynévsoron a késések számát, azt és a megtett intézkedések leírását negyedévente leadják a pedagógiai koordinátornak. A késések számának nyilvántartását azért tartjuk indokoltnak, mert pedagógiailag mindenképpen kezelendő helyzet az, ha valaki sokszor (pl. szélsőséges esetben 45 x 1 percet késve, 45 alkalommal) zavarja meg az óra menetét, 20 másik ember munkáját, egyetlen igazolatlan óra ellentételként ilyen esetekben meglehetősen súlytalannak tűnik. Nem mindegy hát, ha tudjuk, mi is áll az igazolatlan óra mögött.

c) Felvetés: Ha valakinek az informatika munkacsoport bevonta az azonosítóját valamilyen okból, akkor ő hogyan tud eleget tenni esetleges számítógépes tanulmányi kötelezettségének?

Válasz: A Koordinációs Bizottság 2006. október 3-án hozott döntése értelmében, ha egy diáktól bevonják a számítógépes azonosítóját, nem jelentheti azt, hogy ő tanórán nem tud dolgozni, nem

tudja ugyanazt a feladatot végezni, mint a többiek. A szaktanár jelzésére az informatikai rendszer üzemeltetői a tanóra időtartamára egy ideiglenes azonosítót kell, hogy adjanak a diáknak.

d) Felvetés: Miért nem lehet tanárt is választani a tagozatos, fakultációs választások során? Nagyon fontos szempont lenne!

Válasz: Az iskola sok éves gyakorlatának tapasztalata szerint jóval a fakultációs választás után kerül sor a tantárgyfelosztás során annak tisztázására, hogy a jövő évben melyik csoportot ki tanítja majd. Néha az élet egészen a tanévkezdés előtti utolsó pillanatban teremti új helyzetet. Bár jó dolognak tartanánk, ha volna mód tanárválasztásra is, gyakorlatilag látjuk kivihetetlennek. Mindazonáltal ahol tudható vagy legalábbis valószínűsíthető a tanár személye a választások előtt, ott nyilvánosságra is kerül.

A többi nyolc esetben még kiegészítésekre, megbeszélésekre van szükség, amelyekre a legközelebbi alkalommal térünk vissza.

Ugyancsak a januári IT-ülésre maradtak a következő napirendi pontok:

1. Az osztályok véleményének megvitatása arról, hogy miért nem működnek a diák érdekképviselő fórumai a Poliban;
2. Az osztályok tapasztalatainak összegyűjtése az új értékelési rendszerrel kapcsolatban.

2007-ben január 9-én találkozunk először, amikor valamelyik tanár lesz az ülés levezetője és jegyzője. Addig is:

Szép ünnepet és BÚÉK!

2006. december 13.

Krudy Norbert és Jakab Judit

**Az angol nyelvi munkacsoport a tavalyi sikerre való tekintettel ismét
BETŰZÉSI VERSENYT (SPELLING CONTEST)
hirdet meg.**

Időpont: 2007. január 17. szerda 14:30

További részletek és jelentkezés: Bálint Gábor és Fekete Ádám

ISKOLABÍRÓSÁGI HATÁROZATOK

Egy kilencedikes tanuló ügye

Időpont: 2006. november 13.

Bírók: Szummer Máté (diák), Somogyi Ágota (tanár), Muhi László (szülő).

Résztvevők: panaszolt diák és osztályfőnöke, négy fő érdeklődő.

Előzmények: A diákot osztályfőnökei jelentették fel tiltott dohányzás miatt.

A panaszolt szüleit az osztályfőnökök a második strigula után értesítették, s felhívták a szülők és a diák figyelmét a következményekre. Ebben az évben már volt egy iskolabírósági tárgyalása a panaszoltnak gólyatábori szabályszegés miatt.

Tárgyalás: A tanuló elismerte a panasz jogosságát, tisztában volt az ide vonatkozó szabályokkal és szankciókkal. Elmondta, hogy a panasz benyújtása óta nem dohányzott az iskola területén, s betartja a szabályokat. Kérte a bíróságot, hogy a gólyatábori esetet és a dohányzás miatti szabályszegést ne kezelje azonos vétségként, mivel a kiváltó ok különbözött a két esetben. Ezzel a bírók is egyetértettek. A bíróság méltányolja az igyekezetet az iskolai normák és szabályok betartására. Az osztályfőnöke is megerősítette ezt azzal, hogy változott a diák magatartása, együttműködőbb lett. Miután az iskolai szabályozás egyértelmű, a bíróság nem tehet mást, mint bünteti a szabályszegőt.

Határozat:

- Az iskolabíróság a tanulót 2007. június 12-ig hatályosan megrovás fegyelmi büntetésben részesíti a zárt térben is történő dohányzás miatt,
- továbbá korlátozza a Politechnikum területén való szabad tartózkodásban: a ketrec vonalát nem lépheti át (még büfébeli vásárlás céljából sem). Amennyiben ez mégis megtörténik, azt a dohányzásra utaló egyértelmű jelként kell értékelni, és a polis szabályoknak megfelelően „strigulával” kell elkönyvelni. Hatálya 2007. június 12.
- Amennyiben a tanuló a határozat hatályán belül dohányzik, akkor már egy alkalom után is Iskolabíróság elé kerül, s a jelen határozatot a bíróság figyelembe veszi.

Indoklás : Az Iskolabíróság a tárgyalás alatt tanúsított viselkedés és az osztályfőnök véleménye miatt döntött úgy, hogy nem veszi figyelembe az előző határozatot és külön kezeli a két esetet.

A szabad mozgástér korlátozása segít a szabályok betartásában.

Egy másik kilencedikes tanuló ügye

Időpont: 2006. november 13.

Bírók: Somogyi Ágota (tanár), Muhi László (szülő), a diák bíró igazoltan volt távol.

Résztvevők: panaszolt diák, a diák szülei és az osztályfőnökök, három fő érdeklődő.

Előzmények: A panaszoltat osztályfőnökei jelentették fel, mert 27 igazolatlan órája gyűlt össze. Az igazolatlan órái mellett már 12-szer késett és az összes hiányzása eléri a 89 órát. A szülőkkel az osztályfőnökök többször beszéltek telefonon, illetve személyesen is jelezték a problémát.

Tárgyalás: A diák elismerte a panasz jogosságát, tisztában volt az ide vonatkozó szabályokkal és szankciókkal. Az osztályfőnöke tájékoztatta a bírókat arról, hogy a tanuló igazolatlan óráinak száma elérte a 30-at. Ebből 1 óra a késésekből származik.

A bírósági megbeszélés során kiderült, hogy a panaszoltnak együttműködési problémái vannak a tanárokkal. Többször zavarja az órákat, s nem dolgozik.

A bíróság összefüggést lát az igazolatlan órák száma és az együttműködési készség hiánya között.

A szülők is és a diák is elmondta, hogy alvási problémákkal küzd, s ezért hiányzik ilyen sokat. A panaszolt állítása szerint a jövőben nem fog előfordulni több igazolatlan óra. A bírók felhívták a figyelmet arra, hogy a tárgyaláson tanúsított magatartása megerősíti őket abban, hogy az órai viselkedés és az igazolatlan hiányzás között összefüggés van. Arra kérték őt, hogy próbáljon meg jobban együttműködni a szüleivel és az osztályfőnökeivel.

A tárgyalás során kiderült, hogy bár az osztályfőnökök többször beszéltek a szülőkkel, nem küldtek hivatalos írásbeli figyelmeztetést az igazolatlan órák számáról.

Az oktatási törvény a tanulói jogviszony megszűnéséről rendelkezik, ha az igazolatlan órák száma eléri a 30-at.

Határozat:

- Az iskolabíróság a panaszoltat 2007. június 12-ig hatályosan felfüggesztett kizárás fegyelmi büntetésben részesíti, a hivatalos írásbeli figyelmeztetés hiányát figyelembe véve.
- A határozat érvénybe lépésének feltétele a diákot tanító tanárok írásos véleményének begyűjtése. Amennyiben újabb észrevételek, szempontok merülnek fel az ügyel kapcsolatban, a bíróság újra összeül.
- Az elkövetkezendő időszakban a hiányzásokat a Politechnikum szabályai szerint kell kezelni továbbra is.
- A tanulónak nem lehet több igazolatlan órája. A körülményekre való tekintettel a szülő

az esetleges reggeli (1 órát elérő) késést igazolhatja.

- A bíróság a felfüggesztés hatálya alatt a késések számát 24-ben maximalizálja, s a késések összes időtartama nem érheti el a 2 órát.
- Az Iskolabíróság javasolja, hogy a szülők és az osztályfőnökök keressék a megoldást arra, hogy a diák ezeket a feltételeket teljesíteni tudja.
- Az iskolabíróság a tárgyaláson felmerült órai magatartási problémák miatt arra kötelezi a panaszoltat, hogy magatartásfüzetben rögzítse az órai viselkedését, és az órát tartó tanárral az óra végén írassa ezt alá. A magatartásfüzet vezetése 2007. január 26-ig tart. Az osztályfőnökök időnként osztályidőn ellenőrzik a füzetet.
- Amennyiben a panaszolt egyéb ügyben az Iskolabíróság elé kerül a határozat hatálya alatt, akkor az IB mérlegeli a jelenlegi határozat figyelembe vételét.

Az osztályban tanító tanárok véleménye alátámasztja az Iskolabíróságban kialakult véleményt, ezért fontos a magatartásfüzet vezetése és ellenőrzése.

Újabb szempont, észrevétel nem merült fel az ügyel kapcsolatban.

Indoklás: Az Iskolabíróság a tárgyalás alatt tanúsított viselkedés és az osztályfőnök véleménye miatt döntött úgy, hogy az órai viselkedéssel is foglalkozik.

A szabad mozgástere a bíróságnak korlátozott, így a körülmények figyelembevételével próbált segítséget adni a szabályok betartásához.

A határozatok azok kézbevételeitől lépnek érvénybe.

Az Iskolabíróság határozata ellen 15 naptári napon belül lehet fellebbezni.

Budapest, 2006. november 17.

Somogyi Ágota – az iskolabíróság nevében

Cím nélkül

November x-én, csütörtökön, dél körül több Politechnikumi iskolapolgár (főként tanárok) kapott bántó, sértő tartalmú e-maileket. A levelek egy polis e-mail címről származtak. Nem kellett sok idő, és a levelek tartalma nagy felháborodást váltott ki a tanárok, és később az egész iskola körében. Később az is kiderült, hogy nem az azonosító tulajdonosa küldte a leveleket, hanem mi.

Akkor, mikor írtuk, viccesnek éreztük, azt hittük, hogy jó poén. Az ötlet a pillanat hevében fogant, nem gondoltuk végig, és nem előre megfontolt szándékkal tettük. Nem hittük, hogy embereket ezzel ennyire megbánthatunk, esetleg megalázó helyzetbe hozhatunk. Nem gondoltuk, hogy az illetőt, akinek a nevében írtunk, könnyen nagy veszélybe sodorhatjuk.

A levelekkel nem volt különösebb célunk, főleg nem az, hogy 'beszóljunk' a tanároknak, hiszen személyes problémánk velük nincsen, többjükkal elég jó a viszonyunk. Vannak tanárok, akikkel egyikünknek, másikunknak nincs személyes kapcsolata, így gondolhattuk volna, hogy ez a vicc már nem sülni fog jól. Nem pécéztük ki őket, az éppen eszünkbe jutó e-mail címeket írtuk be. Visszaéltünk azzal a dologgal, amit a Politechnikum nyújt nekünk, a szellemiséggel, amiért ide járunk, amiért szeretjük ezt az iskolát.

A névtelenség miatt fennállt annak a lehetősége, hogy a sértettek, akiknek a leveleket küldtük, más emberekre gyanakodjanak, ezért az esetleges viszony megromolhat köztük.

A történeteket mélyen megbántuk, az érintettektől ezúton is szeretnénk bocsánatot kérni. Sajnáljuk, hogy emiatt több emberrel megromlott a viszonyunk.

Nem vitatjuk a felelősségre vonást és annak következményeit, elismerjük az iskolabíró-sági tárgyalás szükségességét is. Bármit megtennénk annak érdekében, hogy akiket megbántottunk, kiengeszteljük, és hogy továbbra is a Politechnikum diákjai maradhassunk.

Szabó Gergely és Schepáczy Tamás

Szörös herék a padomon!

Ha valaki levágja a heréit órán, és ott hagyja a teremben a padon szünetben, hát istenem, így járt. Megtalálom a padomon, csak sugárban hányok, minden rendben, látványuk kissé megvisel, és fél évig sarokban ücsörögve dülöngélek előre-hátra, és a további szexuális életemnek annyi, mert mindig megjelenik előttem a herék szörös rémképe. Utána valószínűleg valaki a heréket belerakja egy zacskóba, valaki kidobja, és az egész el van felejtve.

Szerencsére a herék nem igaziak voltak (köszönöm, hogy senki nem vágta le a sajátjait!), de mégis a padomon leledzettek, kétdimenziós formában. Nemcsak a herékről van itt most szó, hanem az aranyos társaikról, amik mellettük foglalnak helyet, és a mondanivalójukról.

Ha valakinek mondanivalója van, akár herékről, akár másról, szerintem bármilyen más formában megteheti, írhat, beszélgethet, csinálhat tévéműsort, újságot és filmet, zenét, vagy még számtalan módot kitalálhat rá, hogy amit akar, azt valahogyan közölje. Az előbb felsorolt lehetőségekben az a jó, hogy semelyik nem erőltet rá semmilyen eszmét, gondolatot egy másik emberre, nincs bennük agresszió, bárki választhat, hogy mit hallgat végig, mit olvas.

Amikor a mondanivaló megvan, és az is, hogy milyen formában akarja valaki mások tudtára adni, akkor már mindent megtett, nem kell felesleges masnikat kötni rá, leteheti valahova, és bízhat benne, hogy minél több ember érdeklődését felkelti. Ritkán elégetik azokat a dolgokat, amit nem tartanak olvasásra méltónak, de lehet tudni, hogy ez nem kulturált viselkedés, sőt kijelenthetjük, hogy ez bizony eszeveszett ostobaság. A véleményeknek és gondolatoknak szabadon kell keringeni, kell lehetőség arra, hogy ki lehessen választani a számunkra megnyerőt, megrendítőt. Tiszteletben kell tartani mások választási jogát a gondolatok közül, nem rakhat akárki akármit a másik ember képe elé, még egy herét sem.

Soha többé nem akarom elviselni azt az erőszakosságot, ami a képembe vág egy kalap „akármit”. Mit tudok ez ellen én tenni?! Írom a saját mondanivalóm.

Sebes Zsuzsa NeveNincs

Tahóság vagy jó muri?

November 31.-október 1. E két nap valamelyikén történet valami az A11-es teremben.

Az eset, nem tudom pontosan, melyik napon történt, de eléggé mehökkentett hétfő reggel. Beszélgetek a többiekkel, és egyszer csak látom, hogy az adventi koszorúnk egyik gyertyája le lett égetve. Meglepett a dolog, és megkérdeztem pár osztálytársamat, hogy tudnak-e erről valamit. Nem tudtak. Az eset főként azért dühít, mert egy: én készítettem, kettő: úgy érzem, az osztálynak van joga ahhoz, hogy meggyújtsa a gyertyákat osztályidőn vagy bármilyen más órán, amikor ott van órájuk.

Lehet, hogy nem kaptam volna fel a vizet ennyire, ha nem lett volna az az előzmény egy hete, hogy valaki/valakik leszedte/k két gyertyát, és az egyiket nem jó helyre tetté/k vissza (a narancsalátét is jelezte, hogy hova kellett volna...) az egyiket, a másik pedig csúnyán lifegett a helyén.

Az egész ügy számomra felfoghatatlan, hogy miért kell mások dolgait tönkre tenni, de ez van, bár NEM kéne így lennie....

Ha valakit éget a vágy, hogy egészen valamit, ami olyan szép, mint az a koszorú, az nyugodtan jelentkezzen nálam, és csinálok neki egyet körülbelül 2500 Ft-ért. De addig, amíg nincs ilyenje, vagy nem vesz magának egy gyertyát, amit égethet kedve szerint, addig ne tegye tönkre a másikat, mert ez lehet, hogy az adott pillanatban jó murinak tűnik, de később a másik szemében tahóság is lehet...

Fekete Zsófia (P)Olympos

A POLI ALKOTÓI az első negyedben

(Ami az előző számból kimaradt a kiömlő káposztafőzelék miatt)

Rajz	Árvai Gábor	ADSL	Linómetszés	Baranyai Tamás	GamMa	
	Kiss Petra			Schuch Marcell	Non-stop	
	Lázár András	TiBor		Szummer Mihály	GamMa	
	Rikker Rebeka	ADSL		Novák Jankó	Non-stop	
	Szöllősi Petra			Tóth Arnold Pál		
Nemezelés	Czaga Vivien	TiBor	Mozaikkészítés	Halassy Gyöngyi	Non-stop	
	Kelenffy Eszter	ADSL		Nógrádi Ábel		
	Molnár Péter	TiBor	Fafaragás	Csákány Dorottya	GamMa	
	Novák Boriska	ADSL		Vokány Dominik	ADSL	
	Váradi Nikolett					
Ruha-tervezés	Gedeon Edit	Poligon	Üvegmatrica-festés	Bankó Attila	ADSL	
	Somogyi Zsuzsanna			Bukta Emese	TiBor	
	Suha Dóra	NEON		Fáth Eszter	ADSL	
	Varga Boglárka			Ferenczi Ágnes	TiBor	
				Novák Zita	ADSL	
Gratulálunk!				Takács Dóra		
				Váradi Dorottya	TiBor	
Bőrtárgy-készítés				Galambos Nikolett	GamMa	
				Katona Viktória	Non-stop	
				Rabotka György		

A TORNAHÁZI PARTYN MEGRENDEZETT TANÁR-DIÁK MÉRKÖZÉSEK EREDMÉNYEI

Sportág	Fiútanarak	Fiúdiákok
Floor-ball	4	1
Labdarúgás	4	2
Kosárlabda	2	20
Röplabda	28	39

Sportág	Lánytanarak	Lánydiákok
Floor-ball	4	2
Labdarúgás	3	2
Kosárlabda	16	22
Röplabda	36	24

**Köszönöm
Bernárd Bendegúznak a Kabaréból
a félszáz remek könyvet,
amelyekkel a könyvtárat gazdagította!**

A könyvtáros

IRODALMI HÁZI VERSENY

A NOVEMBERI FORDULÓ MEGFEJTÉSEI

1. A magyar felvilágosodáshoz kapcsolódnak az alábbi kérdések: (10 pont)

1. Bessenyei György művéből származik a *Holmi* című, Budapesten havonta megjelenő irodalmi-kulturális folyóirat elnevezése.
2. Csokonai síremléke kapcsán tört ki az Árkádia-pör.
3. Kisfaludy Sándor a Himfy-ciklus szerzője.
4. Kisfaludy Károly írt vígjátékot *A kérők* és *Csalódások* címmel.
5. Gertrúd és Ottó között *unokaöcs-nagynéni* rokonság van a Bánk bánban.
6. *Bessenyei György* írt Tariménes utazása címmel szatirikus-utópikus regényt.
7. Az 1836-ban alapított Kisfaludy Társaságot *Kisfaludy Károly* tiszteletére alapították.
8. *Kazinczy Ferenc/Kölcsey Ferenc* volt az az irodalmár, akinek kritikája után Berzsenyi évekig nem írt verseket.
9. *Kodály Zoltán* zenésítette meg Berzsenyi *A magyarokhoz* című ódáját.
10. *Csokonai* írt színdarabot *A Méla Tempefői*, avagy az is bolond, aki poétává lesz Magyarországon címmel.

2. A Babits Mihály-művek sorrendje:

Esti kérdés (1909), A gólyakalifa (1913), Halálfi (1927), Ősz és tavasz között (1936), Jónás imája (1939) (c, a, b, d, e)

3. Műfajok

1. A görög és latin irodalom pásztori tárgyú, párbeszédes formában írt költeménye az *ecloga*.
2. A *legenda* rendszerint szentek életét bemutató, vallásos tárgyú történet, amely olykor túlozva mesél el nagy tetteket, eseményeket.
3. A *monológ* a drámának azon része, amelyben egyetlen szereplő beszél a színpadon.
4. Az *utópia* az az epikai műfaj, amely valamely eszményi, csupán a szerző képzeletében élő, megvalósíthatatlan társadalmi rendszer, államforma leírását adja.
5. A szaggatott menetű, verses, rendszerint tragikus tárgyú kisepikai műfaj a *ballada*.
6. A *szonett*ben a sorok száma mindig 14.
7. A *karikatúra* a jellegzetes vonásokat gúnyos célzattal szándékosan torzítva ábrázoló képzőművészeti műfajnak.
8. A tanulsággal végződő *fabula* szereplői állatok.
9. A szenvedélyes érzelmi tartalmú, csapongó menetű lírai költemény vagy zenei alkotás a *rapszódia*.
10. A töredék, a befejezetlen mű vagy a végtagok, esetleg fej nélküli csonka szobor neve: *torzó*.

4. Parti Nagy Lajos: Zsírvasárnap

a) A szerző megjelent művei:

Angyalstop. Versek. 1982., Csuklógyakorlat. Versek. 1986., Esti kréta. Válogatott versek. 1995., Hősöm tere. Regény. 2000., A hullámozó Balaton. Novellák. 1994., Ibusár – Mauzóleum. Színművek. 1996., Sárbogárdi Jolán: A test angyala. Kisregény. 1997., Se dobok, se trombiták. Tárcanovellák. 1993., Szódalovaglás. Versek. 1990., Bruno Bourel/Parti Nagy Lajos: Fényrajzok. Magvető Kiadó, Budapest, 2001.

b) A *Zsírvasárnap* utal a házaspár hétvégi sétájára, testméretére, az egészséges táplálkozásra, a középkorúak veszélyeztetettségére, a szükséges életmódreformra, a vasárnap agyszerűségére.

c) Parti Nagy Lajos írásának szinopszisa: „Egy fehér sátor. Mi éri meg az egészséget? Isztambulék. Abbamaradt séta, sorállás. Joci ne izélj! A koleszterin értéke. Ki a franc van itt jól? Ami a májban rejlik. Rizikófaktorok. A rántotta egy időzített szívbomba. Asszonytorna, agykontroll. A Bazilikában szól a harang. Veszélyességi füzet. Ijedtség és hajolaj. Nem arról van szó! Minden tele van infarktussal. Legalább mozogjunk, Jóska! Deák-tér, ólomboldog Budapest.”

DECEMBERI forduló

LEADÁSI HATÁRIDŐ: 2007. JANUÁR 8.

1. Tedd megjelenési sorrendbe Arany János alábbi műveit! (5 pont, ha teljesen hibátlan, hiba esetén 0 pont)

a) Az elveszett alkotmány, b) Ágnes asszony, c) A walesi bárdok, d) A rab gólya, e) Bolond Istók

2. Mikor élt és mivel foglalkozott

a) Théodore Géricault, b) Immanuel Kant, c) Janus Pannonius, d) Arthur Rimbaud, e) Frank Lloyd Wright? **(5 pont)**

3. Egy kis magyar nyelvtörténet (10 pont)

- Kitől származik az idézet: „Minden nemzet a maga nyelvén lett tudós, de idegenén sohasem.”?
- Melyik magyar uralkodó tette az ország hivatalos nyelvéné a németet?
- Mikor vált az ország hivatalos nyelvéné a magyar?
- Melyik magyar uralkodó egységesítette a névadási szokásokat, és tette kötelezővé mindenki számára egy vezeték- és egy keresztnév használatát?
- Melyik nyelvjárásból alakult ki a magyar irodalmi és köznyelv?
- Melyik bolygó nyelvújítás kori elnevezése a Dörgő?
- Ki volt a 17. században élt erdélyi tudós, pedagógus és író, aki Magyar Logikátska című művében a ma is használatos matematikai kifejezések nagy részét megalkotta?
- Hol beszélik a palóc nyelvjárást?
- Hol élnek a csángók?
- Melyik a magyar (és egyben az összes finnugor) nyelv első írásos szövegelemleke, amely a XII. századból maradt ránk?

4. Fejezd be a következő szólásokat és közmondásokat: (6 pont)

a) Aki másnak vermet ás...	d) Bizonytalan, mint...
b) Ártatlan, mint...	e) Messze van, mint...
c) Kapkod, mint...	f) Egyszer hopp...

5. Bibliai kérdések:(5 pont)

- Melyik volt az a két ősi kánaáni város, melynek lakóit a bibliai hagyomány szerint Isten bűneik miatt elpusztította?
- Milyen hangszeren játszott a bibliai Dávid?
- Melyik evangélium kezdődik a következő szavakkal: „Kezdetben vala az Ige”?
- Hárfajátékával vagy táncával bűvölte el Salome Heródest?
- Mi volt a neve annak a rablásért elítélt bűnözőnek, akit Pilátus – Jézus helyett – a nép követelésére szabadon engedett?

6. Fekete, fehér, igen, nem (15 pont)

- Járt-e Mark Twain Budapesten?
- Vörös és fehér vagy Vörös és fekete címmel írt regényt Stendhal?
- Találkozik-e Dante Odüsszeusszal az Isteni színjátékban?
- Kik a szerzői *A fekete törpe*, *A fekete vér*, *A fekete nyíl*, *A fekete város*, *Fekete gyémántok*, *A fekete kolostor*, *A fehér gárda*, *A fehér rózsza*, *A fehér hajó*, *Moby Dick*, *fehér bálna* című műveknek?
- Melyikük nem volt az Óz a nagy varázsló című regény főszereplőjének, Dorothynak a kísérője, a Bádogember vagy a Kéményseprő?
- Járt-e Gulliver, Swift regényének hőse Japánban?

Meghalt Határ Győző

1914. november 13-án született Gyomán. Eredeti neve: Hack Viktor. 1946-ban magyarosított. Műveit már Határ Győző néven publikálta. A Markó utcai Főreálban érettségizett 1933-ban, majd a budapesti Műegyetem Építészmérnöki Karán szerzett diplomát 1938-ban. Univerzális tehetség lévén, tanulmányai közben a Zeneakadémiára is járt, ahol – többek között – Kodály Zoltánt hallgatta. Mint szigorló mérnök, két éven át dolgozott Hajós Alfréd mellett, majd végzése után négy esztendőig a Közmunkatanácsnál állt alkalmazásban. Már írta első regényeit, anélkül, hogy publikálásukra reménye lett volna. 1943-ban részt vett egy államellenes szervezkedésben; május 1-jén összeesküvés vádjával

letartóztatták, műveit bűnjelként lefoglalták. A Haditörvényszék felségárulásért halálra ítélte; majd ezt – többszöri, hosszan tartó fellebbezés után – 12, végül 5 évre mérsékeltek. 1944 késő őszen sikerült megszöknie, Budapesten a Wallenberg-házban talál állást és menedéket. Itt érte meg a nyilasuralom végét.

1945 és 1947 között építészként dolgozott, majd fordításból, különböző „négermunkákból”, festményei értékesítéséből tartotta fenn magát. Az Újhold körével és a Szentendrei Iskola művészeivel állt szorosabb kapcsolatban. Eközben folyamatosan írta új s újabb műveit, noha megjelenésre továbbra sem volt esélye. 1950 januárjában határátlépést kísérelt meg. Miután elfogták, két és fél évet töltött különböző börtönökben és munkatáborokban. 1952 nyarán szabadult. Egy tervezőirodában helyezkedett el; később műfordítóként függetlenítette magát.

1956 tavaszán ismerte meg leendő feleségét, Prágai Piroskát, akivel 1956 decemberében elhagyta az országot. Londonban telepedtek le. Határ Győző a BBC Magyar Osztályának munkatársa lett (1957–1976); nyugdíjazását követően a Szabad Európa Rádióhoz dolgozott. Emellett 1960 és 1985 között mint az angol külügyminisztérium hivatalos tutora, angol diplomaták magyar nyelvi felkészítését és a magyar kultúrába való bevezetését végezte feleségével együtt, aki – felelősségteljes tisztviselői munkája mellett – férje műveinek angolra fordításán is dolgozott.

1967 márciusában költöztek dél-londoni végleges otthonukba, ahol emigráns, majd később hazai barátait is sűrűn vendégül látták. Gyakran szerveztek irodalmi esteket, amelyeken Prágai Piroska a művek tolmácsolásában, előadóművészként közreműködött. Szoros kapcsolatot tartottak fenn az emigráció különböző irodalmi köreivel. 1970-ben az Amerikában élő Makkai Ádám többhetes előadókörutat szervezett Határ Győző számára; Clevelandben a város díszpolgárává választották.

1978-ban újra körutat tett; mintegy félszáz előadóestet tartott a magyarok lakta településeken. Ez a két körút teremtette meg a bázist saját könyvkiadása számára. A következő évtizedben szinte évente jelentek meg művei.

Lassanként kiépültek hazai kapcsolatai is. 1989 őszén látogatott haza első ízben hivatalosan. 75. születésnapja alkalmából a Magyar Köztársaság Aranykoszorúval Ékesített Csillagrendjével tüntette ki. Műveit azóta folyamatosan kiadják itthon is. 1990 óta minden könyvhétre hazajött, szerzői esteket tartott, dedikált. 1991. március 11-én Kossuth-díjat kapott. 1993-ban a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia tagjává választotta. 1994-ben szülővárosa, Gyomaendrőd díszpolgárává avatta. Ugyanez évben a Miskolci Egyetem díszdoktori címet adományozott neki, valamint kitüntették a Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztjével. 1994. június 16-án megkapta az angol királynő engedélyét az érdemrendek viseléséhez. 1996-ban elnyerte a Salvatore Quasimodo Költői Verseny Nagydíját. 1998-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karának rektorától átvette arany- és gyémántdiplomáját. 2001-ben Márai Sándor-díjat kapott, 2004-ben a Pro Cultura Hungarica elismeréssel tüntették ki. 2005 őszén a Magyar Írószövetség Elnökségének örökös tagjává választották.

(Az életrajzot írta G. Komoróczy Emőke.)

Életévszakok

amikor állni oly nehéz lesz
mint járni most
amikor ülni oly nehéz lesz
mint állni most
amikor feküdni oly nehéz lesz
mint ülni most
amikor aludni oly nehéz lesz
mint feküdni most
amikor lenni oly nehéz lesz
mint aludni most

Az utolsó szó

*C' est en hongrois qu' on devrait expirer – ou alors renoncer à mourir.
Cioran: HISTOIRE ET UTOPIE*

ha a körülmények úgy alakulnak
hogy jövő ilyenkorra nem ideát hanem
ott messze alulnan leszek és odatúl
(mégis igaza lenne Cioran úrnak?
„szépen halni csak úgy lehet – magyarul”)

– ha a körülmények
úgy alakulnak –

kinek ilyenkor mi gondolata támad
mit annak tart – patrimoniumának és
jónak lát a magamfajta őspogány:
elsóhajtom utolsó szentenciámat
az ágyon az unos-utolsó szó jogán

– kinek ilyenkor
mi gondolata támad –

csak hogy mit lát a tűzözönbe lépő
a közönyből ha hunyton visszanézhet:
jelentéstétel lesz nem aranymondás
se barbár szerrel rímekbe-rakottas ékkő
se szállóige se parvenü idézet

– csak hogy mit lát
a tűzözönbe lépő –

Intelmek a Mikuláshoz

Egyik évben sincs könnyű helyzetben a Mikulás. De 2006 kivételesen próbára teheti. Kezdjük ott, hogy kinek is, és főleg milyen intelmeket adjak!?

A hagyományosan Finnországból, Lappföldről rénszarvasokkal érkező Joulupukkinak máris azzal kezdem, hogy ne reménykedjen a könnyed párbeszédben a magyar gyerekekkel, mert bár a finn és magyar ugyanahhoz a nyelvcsaládhoz tartozik – a finnugorhoz –, mégis alig talál közös szót. (A vér-veri, víz-vezi stb. közös finn-magyar szavakkal meg nem sokra megy.)

Abban se reménykedjen a várva-várt Mikulás, hogy rénszarvas-csutakoló állomások lennének nálunk. Igaz, hó sincs az idén. Ráadásul tél sem, „tisztos” hideg sem. A vénasszonyok nyara után itt bizony a vénmikulások tele nem jött el. Szóval ne burkolózzon se rénszarvas-, se főkabórbe, sőt iglut se hozzon magával! Még a rőt szakála is csak melegíteni fog!

A rendszerváltásunk előtt még azt tanácsoltam volna, hogy az sem baj, ha nem épp a „Napján” érkezik! Menjen el nyugodtan, komótosan az „állam bácsis” munkahelyekre szombaton délelőtt, ahová összehívják a dolgozók gyermekeit, s némi gitárszó meg karácsonyi asztali díszek, saját készítésű ajándékok mellett minden gyerek megajándékozza Önt egy-egy dallal, verssel, tánccal. Sőt, most épp azt mondom: kerülje el a munkahelyeket! Merthogy nemcsak munkahelyekből van kevesebb, hanem gyerekekből is. A szüleim még úgy mesélték kicsi gyerekkoromban, hogy a békebeli időkben a Mikulás ölbe vehette őket. Most már az ölbe sem ülhetnek a gyerekek. (Persze én nem vádolom pedofiliával, de ne lepődjön meg, ha ilyen vádak is kap!)

Az ajándékok megválasztásával is vigyázzon ám! A nagyszüleimtől tudom, hogy alma, dió, mogyoró volt régen a zsákocskáiban rejtve, s csak akkor kapták meg a gyerekek, ha előre megtisztították csizmacskáikat – tegyük hozzá, már akinek volt.

Akkoriban nagy izgalommal várta mindenki! Mindenki kapott is valamit, pedig külön nem is kérte. A szüleim már rendelhetek is valamit tőle. A virgács mellé meg is kapták értékesebb ajándékaikat. Azért a csizmáját is mindenki kitisztogatta, a szemfülesebbek több párat is kiraktak az ablakba.

Az okosabb gyerekek ilyeneket kérdeznek: hogy jut el mindenkihez egy éjszaka? Az emeletes házak ablakaiba csak alpinista Miku járhat stb. Meglepő lenne, ha minden helyzethez egy-egy intelmet csatolnék. Manapság már felemás a helyzet. Ne lepődön meg, ha nem talál csizmákat az ablakban, sőt azon se méltatlankodjon, ha kevés szépen felbélyegzett levelet kap rajzos kívánságlistákkal. Tudja, manapság a kisiskolások is számítógéppel írják a kéréseiket, s olyan „nagy” dolgokat „rendelnek”, hogy úgy sem férnének el, nemhogy a csizmákban, de az ablakokban sem.

Az régen jó, hogy nem a kéménykürtőkben „közlekedik” a Mikulás, mert a kéményseprő cégek sokszor csak „falból”, szóval csak papíron tisztítják ki a kéményeket. Le sem tudna „araszolni” már. Vagy az is lehet, hogy fölöslegesen írok intelmeket, mert bizony csak akkor jöhet, ha képesítéssel rendelkezik a Mikulás. Ha elvégezte a Mikulás iskolát egy mikulásképzőben. Ne húzza össze a szemöldökét, ha például a Jablonka utcában becsönget – bocs, becsilingel – valahová, s először a Miku-bizonyítványt kéri! A ház úrnője jobb esetben csak így küldi le ön elé az egyik inast.

Tudja, egyáltalán, hogy a babérjaira törnek, s már hamisítják is? Minőségellenőrzés címen még bizonyos feltételeknek is meg kell felelnie. Tavaly olyan történet is megesett, hogy a szülők „beszerveztek” időre egy Mikulást ikreiknek, akiknek végül nem volt kedvük

mikuzni... Szóval hiába toporogna a villájuk előtt. Egyáltalán: ha elgondolkodik intelmeimen, akkor elindul-e Lappföldről?

Ön EU-konform Mikulás?! Én csak a magyarországi viszonyokra próbálom felkészíteni... Bár még ha tradicionális Mikulás is, akkor is lehet konkurenciája!

Úgy hírlík, hogy ettől az évtől már narancssárga télapó ruhába öltözött Mikulások is járnak az országot! Még az is meglehet, hogy én sem naprakész intelmekkel látom el, de ezt ne vegye zokon. Mindenesetre ha sok házban jár, s végül a Tisztelt Házba is ellátogat, számíthat rá, hogy ha hagyományos piros ruhában érkezik, akkor a bent lévők fele kivonul.

Csak arra kérem, ha már mindenhol végzett, akkor jöjjön el hozzám is. Ha a ház előtt jár, akkor rázza meg a szakállát, azt már meghallom. Viszek le a rénszarvasainak biozabot, amit már előkészítettem a pincében. Bejöhetnek pihenni a kertbe is. Önnek meg készítettem egy kis meleg vacsorát – meg lélekmelegítő is lesz! –, és szeretném vacsora közben meggyőzni, hogy „visszafelé” hadd mehessek önnel. Kíváncsi vagyok: hasznát vette-e intelmeimnek?!

Még egy vallomással tartozom: én sem csizmát pucolok, mert cipőben járok. Olyan régen tisztítottam meg, hogy alig vártam már a december hatodikát.

Gábor Péter JaM

Üdvözlök minden NEONos diákot

Jó ez a Poli!

Nekem legalábbis nagyon megfelel.

Mint gólya a gólyatáborban léptem először színre. Tudván szellemi adottságaim, sejtettem, hogy már itt nyilvánvalóvá válik vezéregyéniségem. Így is lett.

Megismertem okos (vagy nem) osztálytársaimat. Már kezdtek szövődni a románcok, barátságok. Így nekem is meglett az ismeretségi köröm. Mondhatnám: hárman párban, ugyanis kettő „érdekes” barátom lett. „Érdekességünket” figyelembe véve meg is alkotuk a csipet csapatot. Hát igen egymásra táltunk.

Így telt el az első időszakom a Poliban. Ja és voltam egy túlélő túrán, amit lelkileg igen, fizikailag nem éltem túl. Erről mások is tudnának nektek beszélni. De hát minden jóban (mert az első pontig és otthon az ágyban az volt, hogy túléltem) van rossz is.

A Poli nagyon jó sulis. Ajánlom mindenki másnak is. (Persze a legjobb helyen is akadnak fura, „érdekes” emberek.) Az osztály alapvetően jó. De persze azért jól jönne már a téli szünet.

hi: Andris (NEON)

Ajánló oldal

A Gézagyerek

Egészen kitűnő színházat láttam ma, Háy János A Gézagyerek című drámáját adta elő a MásikSzínház.

Arról szól a darab, hogy ha az Isten egyszer véletlenül vagy bosszúból elbaszott valamit, azt utána már ő sem tudja megjavítani. Megtudjuk belőle, hogy a szódás szörp kieszi az ember csontjából a meszet, a máját meg a reggeli kétdekás puffasztja fel. De nem is a máját, az az epéje. De ez mind egy is, mert ami ennél sokkal szarabb, hogy a lelkét meg reménytelenség, a munkanélküliség, az irigység és legfőképpen a rá osztott saját keresztje emészti fel. Az agyát meg az értelmetlen, szertartássá vált párbeszéddek és a szeretetlenség morzsolja szét.

Jó szarul van berendezve ez a világ, ahol egyedül a kutyák tudják biztosan a dolgukat.

Szóval ilyesmikről szól a darab, jól van megírva, nagyon jól... A dráma maga rövid, élőképszerű kis párbeszéddekéből van összerakva. Igazi, klasszikus tragédia annyiban, hogy valós, élő karaktereket mutat be, remekül felvezeti a történetüket, és a végletekig srófolja a feszültséget. Nem görög dráma annyiban, hogy a végén nincs se tanulság, se katarzis, csak valami rossz szagú reménytelenség, áporodott és savanyú, mint amilyet az olcsó sörből büffent fel az ember.

Írnék pár szót magáról az előadásról is.

Ha jól sejtem, a Másik Színház amatőr vagy félamatőr társulat, az előadásait a Vendel utcai Politechnikum színháztermében tartják, ebből a darabból konkrétan négyet. (Én a harmadikat láttam, egy még lesz 13-án, tessenek sietni, hátha van még jegy).*

A színházterem kicsi, lapos, de van egy pirinyó zsinórpadlása és egész jó világítása. Vagy lehet, hogy nem olyan jó, de nagyon jól használták. A rendezés egyébként is maximális figyelemmel volt a minimális adottságokra, néhány függönnyel ügyesen osztották a színpadot, a belső tereket pár darab bútorral, a külsőket pedig magnóról bejátszott hangeffektekkel jelölték. Meglepően jól és ötletesen, komolyan mondom, a szegényes technikai feltételek ellenére is tökéletes színházi élményben volt részem.

A szereplőkön látszik, hogy amatőrök. A jóképű, makkegészséges értelmiségi fiúkról sajnos nem nagyon lehet elhinni, hogy lepukkant, egész nap a kocsmában lógó munkanélküliek, vagy a nehéz, lélektelen munkába belepistult prolik. De becsülettel játsszák a szerepüket, és legalább nem ripackodnak. Ez dicséret, tekintve, hogy komoly színházakban is gyakran találkozom olyannal, hogy egy színész túljátssza a szerepét. Ezek a fiatalok ebbe a hibába nem esnek bele, legjobb tehetségük szerint részei egy előadásnak, és ami nagyon fontos, lehet rajtuk érezni, hogy pontosan értik mit és miért csinálnak a színpadon.

Akit nagyon meg kell dicsérnem, az a főszereplő Béres Miklós. Nekem van egy Gézagyerekhez hasonló kis kolléganőm, és néha egészen megdöbbszem, hogy a srác mennyire eltalálta a figurát. Ugyanaz a tétova mosoly, ha vár valamire, ugyanaz a felcsillanó öröm, ha ismerős dologgal találkozik. A vontatott beszéd és az a furi, kissé erőszakos hangsúly, amikor megismétli a mondatait (mindent kétszer mond, kétszer mond), a kényszeres kis mozgások, minden nagyon, nagyon a helyén van. Őszintén gratulálok az alakításához, technikailag és művésziileg is tökéletes a szerepben.

Forrás: <http://brunnhilde.blogspot.com>

*

Januári előadások: 10-én, 14-én, 16-án és 21-én este 7 órakor.
Jegyeket Jakab Judittól vagy a masikszinhaz@freemail.hu címen lehet igényelni.

Az

ELŐSZOBA GALÉRIA

2006 utolsó tárlataként a

Kir ándu l á s az A l a c s o n y - T á t r á b a n

című fotókiállítását mutatja be.

Ha van kedved, Te is kiállíthatod alkotásaidat: festményeidet, szobraidat, fotóidat stb.
csak szólj Jakab Juditnak!

Tove Jansson: A láthatatlan kisgyerek című könyvéből:

A fenyő

Egy böhöli állt a tetőn, és a havat kotorta. Sárga, egyujjas kesztyűje lassacskán átázott, és kényelmetlenné vált. Akkor ledobta a kéményre, fölsóhajtott, és lapátolt tovább. Végre előtűnt a tetőnyílás.

– Vagy úgy, itt van hát – mondta a böhöli. – És azok ott lenn heverésznek és alszanak. Alszanak, alszanak és alszanak. Mások pedig itt gürölhetnek a kimerülésig a karácsony miatt.

A nyíláshoz mászott, de mert nem emlékezett, hogy befelé vagy kifelé nyílik, óvatosan megdöbögötte. Rögtön kinyílt, befelé, és a böhöli bezuhant a hóba, a sötétségbe és mindabba, amit a Múmicsalád a jövő érdekében a padlásra fölhalmozott.

Nagyon ingerült lett, ráadásul nem volt egészen biztos abban, hogy hol hagyta a sárga egyujjas kesztyűjét. Pedig különösen ragaszkodott épp ehhez az egyujjas kesztyűhöz.

Dübörögve lement a lépcsőn, kicsapta az ajtót, és dühös hangon kiabálta:

– Jön a karácsony! Elegem van belőletek és az alvástokból. A karácsony bármelyik pillanatban itt lehet.

Múmiék szokásos téli álmukat aludták. Már hónapok óta aludtak, és nem is szándékoztak fölébredni előbb, mint tavasszal. Az álom békésen, kellemesen ringatta őket végig egy hosszú, meleg nyári délutánon.

Múmipajti álmába most hirtelen nyugtalan, hideg levegő áramlott. Aztán valaki lehúzta róla a takarót, és azt kiabálta, hogy elege van, és hogy jön a karácsony.

– Tavasz van már? – motyogta Múmipajti.

– Tavasz? – kérdezte a böhöli zsémbesen. – Most karácsony van, nem érted? Karácsony. És én még nem is vásároltam semmit, és nem is készültem el semmivel, és akkor egyszer csak ideküldtek, hogy ássalak elő titeket. A kesztyűm meg, úgy gondolom, odavan. Mindenki körbe szaladgál, mint a bolondok, és semmi sincs készen ...

Aztán a böhöli visszacsoszogott a lépcsőn, és kiment a tetőnyíláson.

– Mama, ébredj! – szólt Múmipajti ijedten. – Úgy látszik, valami rettenetes dolog történt. Karácsonynak hívják.

– Mit mondasz? – kérdezte a mama, és ki-dugta az orrát.

– Nem nagyon tudom – mondta Múmipajti. – De semmi sincs elintézve, és valami kárba vészett, és mindenki körbe szaladgál, mint a bolondok. Talán megint árvíz van.

Óvatosan megrázta Szipogilit, és azt suttogetta:

– Ne ijedj meg, de valami borzasztó történt.

– Nyugalom! – mondta Múmapapa. – Mindekelőtt nyugodjatok meg!

Aztán fölkel, és fölhúzza az órát, ami valamikor októberben állt meg.

Kövezték a padlásra a böhöli vizes lábnyomait, és kimásztak a Múmiház tetőjére.

Az ég kék volt, mint rendesen, úgyhogy ez alkalommal nem kellett a tűzhányó kitörésétől tartaniuk. De az egész völgy tele volt fehér vattával, beborította a hegyet, a fákat, a folyót is és az egész házat. És hideg volt, hidegebb, mint áprilisban.

– Ezt hívják karácsonynak? – kérdezte a papa megdöbbenve.

A mancsába vett egy kis vattát, és megnézte.

– A földből nőtt volna ki – latolgatta –, vagy az égből zuhant le? Ha ez mind egyszerre jött, biztosan nagyon kellemetlen lehetett.

– De papa, hiszen ez hó – mondta Múmipajti. – Én tudom, hogy ez a hó, és hogy nem egyszerre jön.

– Igazán? – szólt a papa. – De mindenesetre kellemetlen.

Böhöli nénikéje hajtott el mellettük taposószánján egy kis fenyővel.

– No lám, végül is fölébredtetek – vetette oda szórakozottan. – Ügyeljete, hogy még sötétedés előtt kapjatok fenyőt.

– De miért? – kérdezte a papa.

– Nem érek rá veletek társalogni – kiáltotta oda a néni a válla fölött, és elszáguldott.

– Még sötétedés előtt – suttogetta Szipogili. – Azt mondta, még sötétedés előtt. Tehát ma este jön az a veszedelem.

– Úgy látszik a fenyő valami védelmet jelent – töprengett a papa. – Semmit sem értek.

– Én sem – mondta a mama beletörődve. – De vegyetek föl sálát és csizmát, ha mentek azért a fenyőért. Én azalatt megpróbálom egy kicsit befűteni a cserépkályhát.

A papa úgy döntött, hogy a fenyegető szerencsétlenség ellenére sem a saját erdejéből szerzi be a fenyőt, mivel azt nagyon féltette. Ehelyett átmászott Cókók sörénykerítésén, és onnan választott egyet, amire Cókóknak biztosan nem lesz szüksége.

– Ezen kéne elrejtőzködnünk, vagy mi? – kérdezte Múmpajti.

– Nem tudom – mondta a papa, folytatva a favágást. – Ebből az egészről semmit sem értek.

Már majdnem elérték a folyót, mikor Cókók törtetett velük szembe, a karja tele zacskókkal és csomagokkal. Az arca piros volt és izgatott, hála az égnek, még a fenyőjét sem ismerte föl.

– Mindig csak a veszekedés és a tömeg! – kiabált Cókók. – Neveletlen sündisznókat nem kellene eltűnni... Épp az előbb mondtam Miskának, hogy ez szégyen...

– A fenyő – mondta Múmpajti papája, és kétségbeesetten megragadta Cókók prémgálérját. – Mit kell a fenyővel csinálni?

– A fenyővel – ismételte Cókók megdöbbenve. – A fenyővel? Jaj, milyen szörnyű! Nem, ez kibírhatatlan... hát föl kell öltöztetni ... de hogy lesz mindenre időm...

A csomagjait leejtette a hóba, a sapka az orrára csúszott, és idegességében majdnem elsírta magát.

Múmpajti a fejét csóválta, és újra a vállára emelte a fenyőt.

A mama otthon letakarította a hótól a verandát, és elővette a mentőövet, az Aszpirint, a papa puskáját és a kötszereket. Hiszen sosem lehet tudni ...

Egy kis pocok gubbasztott egészen a heverő szélén, és teát ivott. Kint ült a hóban, a veranda alatt, és olyan szerencsétlenül nézett ki, hogy a mama behívta.

– No, hát itt a fenyő – mondta Múmpajti papája. – Már csak azt kéne tudni, mire használják. Cókók szerint föl kell öltöztetni.

– Nincsenek nekünk ekkora ruháink – mondta a mama aggódalmasan. – Vajon mire gondolhattott?

– De hisz ez gyönyörű! – kiáltott föl a kis pocok. Ugyanakkor a tea félreszaladt a torkán a szégyentől és a rémülettől, hogy egyáltalán meg mert szólalni.

– Te tudod, hogy kell a fenyőt fölöltöztetni? – kérdezte Szipogili.

A pocok elvörösödve suttogetta:

– Szép dolgokkal, olyan széppé, amilyenné csak lehet. Én így hallottam.

Aztán hatalmába kerítette a szégyenlőség, a mancsát a szeme elé kapta, földöntötte a teáscsészét, és eltűnt a verandaajtón át.

– Egy pillanatig legyetek csendben, hadd gondoljam végig – mondta Múmpajti papája. – Ha egyszer a fenyőt olyan széppé kell tenni, amilyenné csak lehet, akkor aligha tartják rejtőzködőhelynek. Biztosan ezzel engesztelik ki a veszedelmet. Nekem már kezd derengeni valami.

Nyomban kicipelték a fenyőt az udvarra, és erősen lecövekelték a hóba. Aztán elkezdtek díszíteni a csúcsától kezdve minden széppel, amit csak találtak. Fölékesítették a nyári kert kagylóival és Szipogili gyöngysorával. Leszedték a szalon lámpájáról a kristályokat, és az

ágakra függesztették. A csúcsára a piros selyemrózsát helyezték, amit még Múmimama kapott Múmipapától.

Mindenki a legszebbet vitte oda, amiről azt gondolta, hogy kiengesztelheti vele a tél rejtelmes erőit.

Mikor kész volt a fenyő, a böhöli nénikéje haladt el mellettük újból. Most ellenkező irányba hajtott, és ha lehetséges, még jobban sietett, mint az imént.

– Nézd meg a fánkat! – kiabálta Múmipajti.

– Te jó ég! – mondta a böhöli nénikéje. – De ti mindig is furcsák voltatok. Most rohanok... Valami vacsorát kell készítenem, mielőtt megjön a karácsony.

– A karácsony? – ismételte Múmipajti csodálkozva. – Hát az eszik is?

A néni nem figyelt rá.

– Azt gondoljátok, hogy meg lehet úsznia karácsonyt vacsora nélkül? – mondta türelmetlenül, és elhajtott, lefelé a lejtőn.

A mama egész délután sürgött-forgott. És épp, mielőtt a szürkület beállt, a karácsonyi étel elkészült: kis csészékben a fa köré helyezték. Volt gyümölcsle, aludttej, áfonyás lepény, fölvert tojás és minden, amit Múmiék szeretnek.

– Vajon nagyon éhes lesz a karácsony? – kérdezte a mama nyugtalanul.

– Aligha éhesebb, mint én – mondta a papa elkeseredve. A hóban ült, a takarót a füléig húzta, és fázott. – De az ilyen magunkfajta kis lényeknek mindig nagyon-nagyon udvariasnak kell lenniük a hatalmas természeti erőkkal.

A völgyben minden ablakban kezdtek fölgyúlni a fények. Fények ragyogtak a fák alól, az ágak közül, a fészkekből és lobogó fények futkostak ide-oda a hómezőn.

Múmipajti kérdően nézett a papára.

– Úgy lesz a legjobb – bólintott a papa. – A biztonság kedvéért.

Akkor Múmipajti bement, és összegyűjtött minden gyertyát, amit csak talált. Letűzte a hóba a fenyő köré, és óvatosan, egymás után meggyújtotta őket, amíg egy teljes lángkör nem égett a hómezőn a sötétség és a karácsony kiengesztelésére. Lassacskán teljes csönd szállt a völgyre, talán mindenki hazament, és ülés várja az eljövendő veszedelmet. Csak egyetlen árny bolyongott még a fák között – a böhöli.

– Hé! – kiáltott Múmipajti csendesen. – Nemsokára jön már?

– Ne zavarj – mondta böhöli, bosszúsan vizsgálgatva egy hosszú listát, amelyen majdnem minden át volt húzva. Leült a gyertyák mellé, és elkezdett számolni:

– Apa, anya, Cókmók – ezt motyogta. – Az összes unokatestvér... a legidősebb sündisznó... a kisebbeknek nem kell semmi. Én sem kaptam semmit Nipszutól tavaly. Miska és Lompos és a nénike... Megőrülök ettől az egésztől.

– Mi ez? – kérdezte Szipogili félénken. – Történt velük valami?

– Ajándékok – fűjt egyet a böhöli. – Minden évben egyre csak több és több ajándék.

Reszketve áthúzta a listát, és támolyogva elindult előre.

– Várj! – kiabált Múmipajti. – Magyarázd meg... És a kesztyűd...

De a böhöli eltűnt a sötétben, ahogy a többiek is, akik csak rohantak, és úgy odavoltak attól, hogy jön a karácsony.

A Múmicсалád pedig csendesen bement a házba ajándékokat keresni. A papa elővette a legszebb csukázó horgát, ami egy nagyon szép dobozban volt. Ráírta a fedelére „Karácsonynak”, és kitette a dobozt az udvar havára. Szipogili levette a bokájáról az aranykarikát, és egy kis sóhajjal selyempapírba göngyölt. És a mama kinyitotta a legtitkosabb ládáját, és elővette a könyvet, amelyben színes képek voltak, az egyetlen színes képeskönyvet az egész völgyben. Múmipajti csomagja olyan pompás és olyan titokzatos volt, hogy senkinek sem szabadott látnia. És még később, tavasszal sem árulta el, mit adott ajándékba.

Aztán mindenki leült a hóba, és várták a veszedelmet. Telt az idő, de semmi nem történt.

Csak a kis pocok, az, amelyik a teát itta, bukkant elő a fáskamra mögül. Magával hozta az összes rokonát és azok barátait, és mindegyik egyformán kicsi, szürke, szárnalmas és fázós volt.

– Kellemes karácsonyt – suttozta szerényen.

– Te vagy az első, igazán, aki szerint a karácsony kellemes – mondta Múmipapa. – Egyáltalán, nem félsz, hogy mi történik, ha megérkezik?

– Hiszen már itt van – motyogta a pocok, és leült a rokonaival a hóba. – Szabad nézni? Olyan csodálatosan szép fenyőtök van.

– És mennyi étel! – mondta az egyik rokon álmélkodva.

– És valódi ajándékok! – mondta egy másik rokon.

– Egész életemben arról álmodoztam, hogy mindezt közlőrl láthassam – fejezte be a pocok, és sóhajtott.

Csend lett. A gyertyák mozdulatlan lánggal égtek a békés éjszakában.

A pocok és rokonai pissenés nélkül ültek. Csak csodálatuk és vágyakozásuk áradt szét és érződött egyre erősebben és erősebben, míg végül Múnimama közelebb húzódott Múnipapá-hoz, és azt suttofta:

– Neked is az a véleményed?

– Igen, de ha... – emlékeztette Múnipapa.

– Mindenképpen – döntötte el Múnipajti. – Ha a karácsony megharagszik, talán bemene-külhetünk a verandára.

Aztán a kis pocok felé fordult, és így szólt:

– Parancsoljatok, minden a tiétek.

A pocok nem akart hinni a fülének. Óvatosan a fenyő felé lépkedett, és utána az egész sor, a rokonai és a barátai, áhíttól reszkető bajuszká-val. Még soha nem volt saját karácsonyuk.

– Most legbiztonságosabb elillanni – mondta Múnipajti papája nyugtalanul.

Gyorsan be-csoszogtak a ve-randára, és be-bújtak az asztal alá.

Semmi sem történt.

Lassacskán kezdtek óvatosan kitekintgetni az ablakon. A kis pocok a szabad-ban ültek, és et-tek és ittak és bontogatták a csomagokat, és soha ilyen reme-kül nem érezték magukat. Végül fölmásztak a fe-nyőre, és égő gyertyákat erősít-tettek az ágakra.

– De a csúcsára egy nagy csillag kellett volna – kifogásolta a pocok nagybácsikája.

– Azt hiszed? – kérdezte a pocok, és elgon-dolkozva nézte Múnimama piros selyemrózsá-ját. – Hát van valami különbség köztük, ha a szándék őszinte?

– Egy csillagot is kellett volna szereznünk – suttofta Múnipajti mamája. – De hát az lehetet-len.

Nézték az eget, amely messzi volt és sötét, de hihetetlenül telis-tele csillagokkal, ezerszer több volt, mint nyáron. És a legnagyobb közülük egyenesen a fenyőjük csúcsa fölött függött.

– Egy kicsit elálmosodtam – mondta Múmi-mama. – És nem tudok többé azon töprengeni, mit jelent ez az egész valójában. De úgy látszik, minden rendben van.

– Semmi esetre se félek többé a karácsonytól – mondta Múnipajti. – Böhöli és Cókmók és a néni biztosan félreértették az egészet.

Aztán a böhöli sárga egyujjas kesztyűjét a veranda korlátjára tették, ahol rögtön észrevehe-ti, és bementek, hogy folytassák téli álmukat, várva a tavaszt.

A tartalomból

Az Iskolatanácson történt.....	2
Betűzési verseny.....	4
IB-határozatok.....	5
Szabó Gergely és Schepácz Tamás	7
Sebes Zsuzsa a padfirkáról.....	8
Fekete Zsófi a rongálásról.....	8
A Poli alkotói.....	9
Sporthírek.....	10
Irodalmi házi verseny.....	11
Meghalt Határ Győző.....	14
Gábor Péter intelmei.....	16
Andris üdvözlí a NEONosokat.....	17
A Gézagyerek.....	18
Előszoba Galéria.....	19
Tove Jansson: A fenyő.....	20
Aranyköpések.....	24

A fényképeket MÉSZÁROS MÓNICA,
SZAKÁCS EDINA ÉS SZMESKÓ JÁNOS KÉ-
SZÍTETTÉK HOPOKON ÉS GYÖMBÉREN.
KÖSZÖNÖM

Aranyköpések

- Az írnokoknak nagy előny volt az írás, olvasás tudása.
- Mechanikus világkép: óra – az ember az idő körül forog.
- Ebben a műben ez a világ fejvesztve rohan és formálódik, gerjeszti a helyzeteket, érzelmeket.
- A király az alatta székelő ispánra támaszkodott...
- A szabadságeszmény olyan, mint a liberalizmus, csak a politikára vonatkozik.
- Imre herceg vadkanvadászat áldozata lett.
- A fantáziaszemély a végén már azt sem tudja, hogy miért létezik, de ettől függetlenül örül annak, hogy valamilyen szinten beteljesedett.
- A romantika olyan szintű műfaji vállalkozás, hogy a legváratlanabb pillanatokban csap át valami másba.
- A romantikus személy általában fogékony a másvilág megtapasztalására és sokszor esik szerelembe.

*Boldog karácsonyt és remek 2007-et
kívánok minden -olvasónak!*

A szerk.

A Közgazdasági Politechnikum lapja
Felelős kiadó: Molnár Lajos
Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit
Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.
e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf
Készül a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében